

части-тъ имъ нѣма запяты, и затова сж отдѣлены едно отъ друго само съ запятажъ.

Славяне-тъ испратили послы да искатъ отъ Варягы-тъ за себе си князь, и дошли до нихъ три брата—Рюрикъ, Синеусъ и Труворъ.—Тукъ сж двѣ прѣдложенія: *Славяне-тъ испратили послы да искатъ отъ Варягы-тъ за себе си князь*—просто; 2-о прѣдложеніе: *дошли до нихъ три брата — Рюрикъ, Синеусъ и Труворъ* — слитно. Между двѣ-тъ подлежащи (Рюрикъ, Синеусъ) е поставено запятая; но тѣя прѣдложенія сж соединены чрѣзъ думжъ: *и*, и затова сж раздѣлены само съ запятажъ.

Двѣ прѣдложенія ся отдѣлятъ едно отъ друго само съ запятажъ: 1) кога между части-тъ имъ нѣма запяты, 2) кога сж соединены чрѣзъ думжъ: *и*, ако даже и да има между части-тъ имъ запяты.

2. Да поставятъ запяты:

Слави-тъ пѣють гаргы-тъ грачатъ кучета-та лають.—Птицы-тъ летѣють рыбы-тъ плувать.—Продѣть само сѣють а есень сѣють и жнѣють.—Помагай на други-тъ въ нуждѣ и други-тъ въ нуждѣ нѣма да тя оставятъ.—Българска-та войска сѣдижла на корабы пустила ся отъ Дунава на горѣ по Дравж и поставила надъ всички-тъ окрестны Славяне Българскы началници.

§ 45.

Гдѣ ся гужда двоеточіе.

1. *Четыри времена годишни сж: прольть, лѣто, есень и зима.*—Въ това слитно прѣдложеніе ся избройватъ времена-та на годинѣ-тъ и прѣдъ избройваніе-то имъ е поставено двоеточіе (:).

Нѣма да идемъ на проходжж: днесъ е лоше время-то.—Тукъ сж двѣ прѣдложенія. Второ-то прѣдложеніе: *днесъ е лоше время-то*, изяснява първо-то прѣдложеніе, зачто нѣма да